

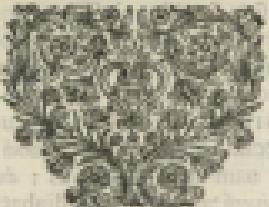
AMPHION.

Audet aliquando Poësis sub fabula prodigium involente recondere mysteria, ut animus in admirationem raptus inciteret ad investigandam latentis rei veritatem, ita Amphionem fingit adeo perite cithara lusilie, ut concerto etiam maiestatis penetrante commoti lapides telle aperverint ad invicem, ac celeberrime urbis Thebanæ monia absq; operariorum auxilio ad cithare modulos componerent, latebat feliciter sub cithare nomine concordia, quia Amphion divites Thebanorum animos adeo universat, ut medietam membris urbem contra ingressum hostium affidus iuscar muri firmaverint, & de illis ideam dici potuerit ac de Spartaniis, eos videlicet ibi inexpugnabilis muro fusce munitos, ubi nullum praeter concordes civium animos habuerunt munimentum: concordia enim separata jungit, vacillantia firmat, roboret debilita, & fortuna vel invita cogitat obsequi animorum unicos: hinc Lacedemones prælium initiri non Marti sed Amori libidinē dicuntur, ut oscenderent non in armis, sed pugnantium civium amore & concordia quam esse vicitur, nec aliud sacrum Thebanorum cohortem reddidit invictam, quam amor & concordia, hoc ipsum significavit Thyreius Celicus Princeps, Scipione enim interrogante, cur Nantianæ priori bello obsidentis hostis impetum fregiller, nunc vero ab eodem oppressa sub suis felpula ruinis effet, priorem vicitur refudit in civium concordiam, everte vero civitatis rudera dixit esse dominantis in urbe discordie monumenta, ita Graecie potentia superari non potuit, nisi ducibus in diversi abeuntibus, nam ut ait Langius: *doublus pugnat, bis plurimi agitantur, ut uniusq; viciantur.* Invidiabantur illius libertati tanquam e specula Philippus, animo vicini populi felicitatem non ferente, cumque eam non nisi mediante discordia expugnari posse adverteret, sollicitayit præcipuarum urbium animos in dissidia, & promisisti suppettis armavit ad sociorum clades, gratiam enim, ut ait Julianus

fugere in odo, inservire inter concordantes eis, apud utramque gressus pueris, fidem illi conseruare, ita accidit ut dum incanti Graeci mutuis credibus in sua grallantur viles, sed Cadmeis Victoriae consumunt, non tam sibi fuisse urbibus pugnaverint, quam Philippo, & Græcia proprijs attrita Victoriae conciderit, evocatus enim à Thebanis Philippus, urbes plurimas, sub specie ludi sacrificij pretextu traxit in federa, quanquam telle ultimo ipse metuieret, quod bellum sacrificij sacrae viceretur. Cratini, quod sibi antiquis eius militarius, soldatus occupatus dixit, cithara liberis omniis sibi corona venabili, non Deorum immortalem templi, non ardore sacra pupilli, ut non causa sacrificij ubi existisset, quam sacrificium locutus quatuor uentre, alias uero urbium oculis auri fulgere adeo perfrinxit, ut ad imminentis ruine vicinam excutarent non sociatis contra communem hostem armis, & sic iij atrocissimum servitutis jugum subierunt, qui cum nimia felicitate laborarent, libertate abutuerantur. Nec setas nostra suo caret Philippo alienis terris inhante, unde Imperio necessarium dicerem Amphionis ci-
tharam, nisi unitos à LEOPOLDO MAGNO Germanorum Principum annos agnosceremus; magnetis felicet vim habuit Angliae virtus, que ad periclitantis Imperij praefidum traxit armata ferro corda illius gentis, que olim coram Alexandro professa est, si aliud non formidare, quam ne cœlum soluta compage rueret, unde sicut olim magni Macedonis ipsa decaudo hoium minas ridebit Germania, cum unita virorum adeo fortium corda murum componant inexpugnabilem; Id pulchrit expedit Carolus Fridericus Clivus Dux, qui in symbolo plura junxit corda cum lemmate *hic uero abesse gl*, ut indicaret nullum famis regioni monumentum esse, quam cordium unionem pro publica salute.

Conspirantium.

ALE-